MIJN DORP
HLN+

Koen Ongenae op een van z'n favoriete plaatsjes: z'n tuin in Snellegem. © Benny Proot

MIJN DORP. Het Jabbeke van Huis Snello-bezieler Koen Ongenae (56): “Onze hele straat kijkt naar dit festivalletje uit”

Koen Ongenae (56) heeft een hart voor Jabbeke. En vooral voor de jongvolwassenen met een beperking die er wonen. Binnen afzienbare tijd hoopt hij met Huis Snello voor hen een onderkomen te bouwen waar ze zelfstandig kunnen wonen. Koen woont al heel z’n leven in Snellegem en voelt er zich naar eigen zeggen God in Frankrijk. Maar waar gaat hij verder graag ontspannen in Jabbeke? “Om te genieten moet je alvast niet altijd ver rijden.”

Hier woon ik...

“Ik ben op mijn 21ste in het huwelijksbootje gestapt. Samen met mijn Marleen ben ik eerst in een huurhuis gaan wonen in Snellegem. Zes jaar lang hebben we daar gewoond, tot er plots een woning te koop kwam in Snellegem waar er veel grond rond lag en het rustig wonen was. Dat was ook een voorwaarde voor ons, want ik speelde toen nog met de duiven en had dus plaats nodig om alle hokken te kunnen plaatsen. Uiteindelijk hebben we de sprong gewaagd om het huis te kopen. We waren dolgelukkig.”

“In 1997 is echter onze mindervalide dochter Daphne geboren en stelden we jaar na jaar binnen meer problemen vast. Kleine kindjes blijven niet klein en daar kwam nog eens bij dat Daphne aan een rolstoel gebonden was. We hebben van 2006 tot 2008 dus ons volledige huis verbouwd en aangepast aan haar noden. Daphne kreeg hier onder meer een studio. Tot op vandaag zijn de verbouwingen de beste beslissing geweest die we in ons leven gemaakt hebben. En we zijn daar heel fier op.”

Dit is mijn straat...

“We wonen in de Boterstraat in Snellegem. Het is hier leven zoals “God in Frankrijk”. Alleen beseffen we dat niet goed. Het enige verschil met het zuiden is het klimaat. Maar ondanks het feit dat het weer soms minder goed is, wonen we hier bijzonder graag. Het is hier rustig, onze straat is gelegen in het groen en we hebben goede buren om regelmatig een babbeltje mee te doen. We helpen elkaar ook indien nodig. Dat is vandaag de dag niet zo vanzelfsprekend meer. Op het erf van een landbouwer gaat sinds een vijftal jaar jaarlijks een groot straatfeest door. De opbrengst van Cava-Festibar gaat naar vzw Huis Snello. De straat kijkt elk jaar uit naar dat evenement. Het is klein begonnen, maar intussen uitgegroeid tot een driedaags festivalletje met telkens een zevental livebands. En uiteraard een grote barbecue met maar liefst 650 aanwezigen.”

> “
>
> **Ik heb veel mooie herinneringen aan mijn jeugd overgehouden. We hadden de driedaagse van Snellegem, de**

> **paardenweiding en de kermissen. Spijtig genoeg bestaan die evenementen allemaal niet meer.**
>
> - Koen Ongenae

Hier ben ik opgegroeid...

“Ik ben geboren en getogen in Snellegem. Tot mijn 21ste heb ik bij mijn ouders in de Eernegemweg gewoond, naast fiets- en motorwinkel ‘den Baert’. Het geluid van de zware motoren deed ons soms daveren in ons bed. Mijn vader werkte bij Siemens, terwijl mijn mama altijd dagmoeder is geweest. Door haar job hebben mijn oudere zus, jongere broer en ik ook steeds onze jeugd thuis kunnen doorbrengen. Ik heb er veel mooie herinneringen aan overgehouden. We hadden de driedaagse van Snellegem, de paardenweiding en de kermissen. Spijtig genoeg bestaan die evenementen allemaal niet meer.”

Dit is mijn favoriete plekje...

“Een favoriet plekje buiten mijn woning heb ik niet echt, maar thuis in onze tuin kan ik echt genieten en tot rust komen. Hopelijk wordt Huis Snello binnen een tweetal jaar mijn favoriete plaats. Het wordt gebouwd op de terreinen van Licht & Liefde in Varsenare. Ook onze dochter Daphne krijgt er een eigen stekje dichtbij huis. Ik vrees dat ik daar wel meerdere uren per dag zal slijten. Het project en de toekomstige bewoners liggen me enorm nauw aan het hart. Ik droom al jaren van Huis Snello en nu de nodige vergunningen na vier jaar binnen zijn, lijkt het er ook echt te gaan komen.”

“Ik besef wel goed dat ik intussen zes jaar verwijderd ben van mijn pensioengerechtigde leeftijd en stilaan zal moeten beginnen loslaten. Eenmaal met pensioen wil ik wat meer gaan genieten van het leven met mijn Marleentje. Ik ben veel van huis geweest, maar zij is altijd achter mij blijven staan. En daar ben ik haar enorm dankbaar voor.”

Dit is mijn favoriete fietsroute...

“Een echte sportieveling ben ik nooit geweest, maar sinds de coronacrisis hebben we ons wel twee elektrische fietsen aangeschaft. Dat is een bijzonder goede koop geweest. Ik kan er zo van genieten om met Marleen een toertje te doen in Jabbeke. We stoppen dan onderweg altijd om een terrasje te doen.

Tijdens die momenten kan ik voor even mijn zorgen vergeten. Een favoriete route hebben we niet, maar we proberen wel steeds de verschillende dorpen van Groot-Jabbeke aan te doen.”

(lees verder onder de foto)

OUD GEMEENTEHUIS
STELLA ARTOIS
FILOU
KASTEELBIER.BE
FILOU

Dit is mijn beste vriend...

“We zijn erg sociale mensen die makkelijk contact zoeken en hebben dan ook veel vrienden rondlopen. Maar als ik er twee moet uitkiezen zijn het Filip Bollaert en Steven. Beiden wonen niet in Jabbeke, maar ik kan wel steeds bij hen terecht. Steven leerde ik kennen door een project, waarbij ik aangesloten was in het kader van Huis Snello. Vanaf dag één hadden we een klik. Steven lijkt op mij. Hij is rechtuit en heeft een gouden hart voor onze mindervalide gasten. We zien of horen elkaar niet dagelijks, maar toch zeker elke week. En dan komen steeds opnieuw vele verhalen naar boven.”

“Filip Bollaert leerde ik dan weer kennen in 2019 tijdens optreden op een kerstfeestje in De Haan. Filip is beroepsmuzikant, een echte entertainer. Hij stemde uiteindelijk toe om peter te worden van Huis Snello. Wat er de voorbije vijf jaar tussen ons is gegroeid, is voor mij onbetaalbaar. We begrijpen elkaar zonder woorden. Filip staat, ondanks zijn drukke beroepsactiviteiten, steeds paraat om mij te ondersteunen. Ik kan met geen woorden beschrijven wat Filip voor ons gezin betekent.”

Dit is mijn mooiste moment...

“Mijn mooiste moment moet misschien nog komen, als Huis Snello eindelijk de deuren opent. Sinds 2016 zijn we al bezig aan het uitkijken naar opportuniteiten om onze dochter een mooie toekomst te geven. Er komt immers een moment dat wij er niet meer zijn en niet meer voor Daphne kunnen zorgen. Tegelijk wil zij haar eigen leven kunnen opbouwen in haar eigen stekje. Wat ben ik gelukkig dat we haar dat zullen kunnen geven in Huis Snello. Eind 2025 of begin 2026 moet ons project de deuren kunnen openen. Dat zal toch een van de mooiste dagen van mijn leven zijn. Na de geboorte van mijn kinderen en het huwelijk met mijn Marleen.”

Dit is mijn minst leuke herinnering...

“Ik heb twee tegenslagen gekend in mijn leven waar ik enorm van heb afgezien en nog steeds van afzie. De eerste was het plotse overlijden van mijn vader. Hij was niet alleen mijn vader, maar ook mijn beste vriend. Hij is gestorven op 58 jaar: een veel te jonge leeftijd. Mijn vader kon me bijstaan met raad en daad. We speelden met de duiven of zaten elke dag samen in de tuin of rond tafel. Ik mis hem nog elke dag. Maar ik ben er zeker van dat hij mijn verdere leven volgt vanop een andere plaats en fier op me is.”

“Een drietal jaar na de dood van mijn vader volgde een tweede tegenslag: de vroeggeboorte van onze dochter Daphne. We waren jong en onervaren en wisten niet wat ons overkwam. Gelukkig heb ik een goede echtgenote. We hebben beiden de teugels in handen genomen en zijn ervoor gegaan. Die beslissing heeft ons huwelijk, dat intussen 35 jaar duurt, zo sterk gemaakt. We hebben zware tijden gehad, maar uiteindelijk is alles goed gekomen. En we gaan nog eens zoveel gelukkiger zijn als het project van Huis Snello eindelijk afgerond is. We geloven er alvast in.”

(lees verder onder de foto)

Dit is mijn favoriete winkel in Jabbeke...

“Eén favoriete winkel heb ik niet echt, maar ik ben wel zeer blij dat in Snellegem alles te verkrijgen is. Daarover mogen we als kleine deelgemeente absoluut niet klagen. De winkels die we dagdagelijks nodig hebben, liggen rond de kerktoren. Dat maakt het makkelijk om boodschappen te doen. Bovendien kennen de klanten elkaar, wat een winkelbezoek bijzonder gezellig maakt.”

Dit is mijn favoriete café of restaurant...

“Sinds we de vijftig voorbij zijn, proberen we toch wat meer van het leven te genieten. Onze zoon is bijna het huis uit en onze dochter woont doorheen de week tijdelijk in een instituut in afwachting van haar plaatsje in Huis Snello. We kunnen dus stilaan wat meer aan onszelf beginnen denken. En dat doen we onder meer door gezellig te gaan tafelen in een van de plaatselijke restaurants. Zo komen we graag over de vloer in ‘t Oosthof, Alainprovist, de Snelle Duve en ‘t Oud Gemeentehuis.”

Hier kom ik tot rust...

“Ik kom het meest tot rust tijdens een kort fietstochtje door het dorp of een muziekoptreden samen met mijn vrouw. We kijken zo uit naar ons pensioen, zodat we van ons leven kunnen beginnen genieten. Eén ding is zeker: we zullen veel weg zijn. We dromen ervan om eens met de mobilhome door Schotland te trekken en in contact te komen met de lokale bevolking. Maar ook in België is er nog veel te doen en te zien. Om te genieten hoef je niet altijd ver van huis te zijn.”

Deze dorpsgenoot bewonder ik het meest...

“Oud-burgemeester Daniël Vanhessche zal ik eeuwig dankbaar zijn. Het is dankzij hem dat Huis Snello er zal komen. Daniël zat aan de bron van het ontstaan. We zijn in 2019 samen voor het project gegaan toen hij nog burgemeester van Jabbeke was. Het was meteen duidelijk dat de kinderen ook hem nauw aan het hart lagen. In Groot-Jabbeke was immers niets voorzien om jongeren met een beperking op te vangen. Zelfs geen dagbesteding. De komst van Huis Snello zal van Jabbeke nog een mooiere gemeente maken.”

Hier kom ik tot rust...

“Ik kom het meest tot rust tijdens een kort fietstochtje door het dorp of een muziekoptreden samen met mijn vrouw. We kijken zo uit naar ons pensioen, zodat we van ons leven kunnen beginnen genieten. Eén ding is zeker: we zullen veel weg zijn. We dromen ervan om eens met de mobilhome door Schotland te trekken en in contact te komen met de lokale bevolking. Maar ook in België is er nog veel te doen en te zien. Om te genieten hoef je niet altijd ver van huis te zijn.”

Deze dorpsgenoot bewonder ik het meest...

“Oud-burgemeester Daniël Vanhessche zal ik eeuwig dankbaar zijn. Het is dankzij hem dat Huis Snello er zal komen. Daniël zat aan de bron van het ontstaan. We zijn in 2019 samen voor het project gegaan toen hij nog burgemeester van Jabbeke was. Het was meteen duidelijk dat de kinderen ook hem nauw aan het hart lagen. In Groot-Jabbeke was immers niets voorzien om jongeren met een beperking op te vangen. Zelfs geen dagbesteding. De komst van Huis Snello zal van Jabbeke nog een mooiere gemeente maken.”

Dit kan beter...

“Ik vind het nog altijd jammer dat Huis Snello niet in Snellegem komt. We konden van de oude pastorij, die nu te verkommeren staat, zo’n mooie plek maken in het dorp. Velen zouden er naar opkijken. Alles lag binnen handbereik, maar toch zijn de plannen afgesprongen. En dat ligt nog altijd op mijn maag. Al ben ik ervan overtuigd dat de bewoners het ook goed zullen hebben in Varsenare, waar Huis Snello nu gebouwd zal worden.”